ANA MUHALEFET DERGİSİ

Dinozor

04 MART 1999 PERŞEMBE • SAYI: 84 • FİYATI: 150.000 TL

GÜNEYDOĞU'DA SANAL UMUT!

Başbakan Ecevit, Güneydoğu'yu kalkındırma projesini açıkladı. Bölgeye ilk aşamada 40.5 trilyon liralık yatırım öngörülüyor. Fakat, rantiyeden beslenen oligarşinin egemenliği kırılmadan, hangi kalkınma nasıl gerçekleşecek, bu öngörülmüyor. Ecevit sihirli formülü bulursa ve emekçi kitleleri sömüren mahlukatın önünü kesebilirse, sıra doğuya, kuzeye, batıya ve güneye de gelecek demektir!!!

DERYA SAYIN

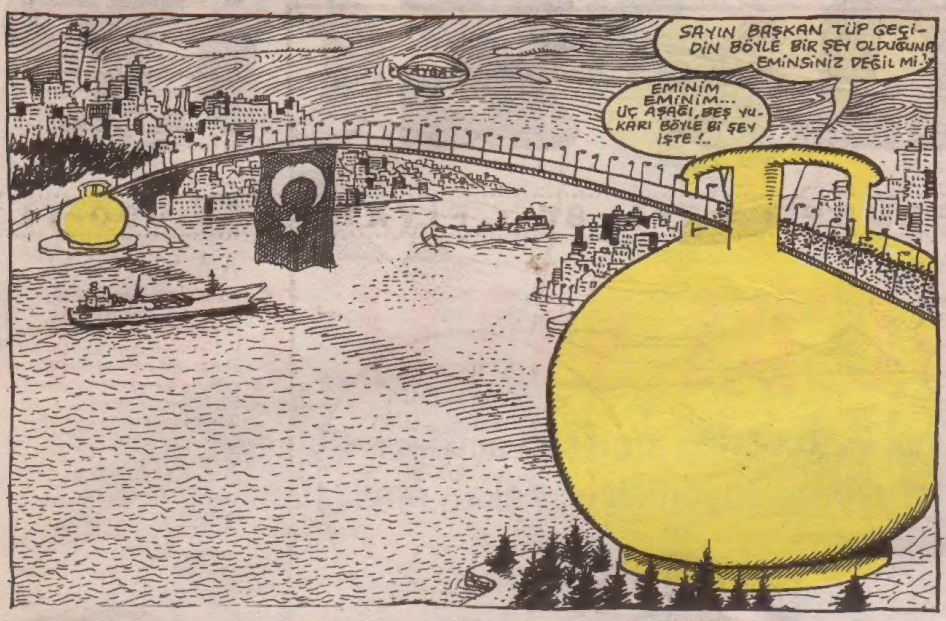

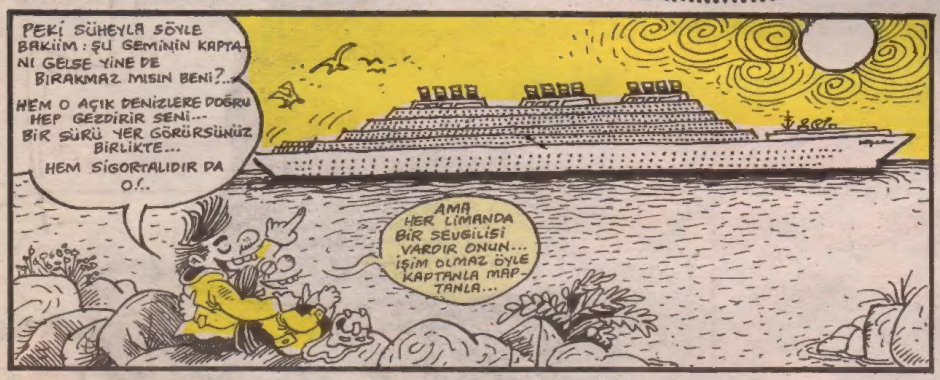

DENEME SINAVI

Arkadaşlar, üzerim. Kalpler kırılır. Çalışmıyorsunuz. Ça-lış-mı-yor-su-nuz! Ya bu deveyi güdersiniz... amaan, bu da çok klasik lafmış. Herneyse, sınavımıza bakalım, seri olalım, akıllı olalım... Birden fazla şık işaretleyeni tespit ederim?

1. **Edip ile Merve'nin toplam yaşı 33'tür. Merve ile Selami'nin toplam yaşı da 33'tür. Zira Edip ile Selami ikizdir. Edip ile Selami'nin yaşları birbirine eşittir. Merve, Edip'i zaman zaman Selami sanmaktadır. Merve'nin yaşı 16'dır. Edip ile Selami 17 yaşındadır. Üçünün toplam yaşı ise 50'dir. Selami de Merve'yi zaman zaman Edip sanmaktadır. Selami'nin gözleri bozuktur. Matematikte buna ne denir?**

a) Miyopsal hipotenüs
b) Kontakt olayı
c) Pi sayısının laneti
ç) Logaritmik jimnastik
d) Matematikte bu olaya bir şey denmez, mimiklerle geçiştirilir.

2. **Bir köyden başka bir köye normal adımlarla yürüyerek giden bir köylünün yolda 1.5 saati geçmektedir. Öte yandan bir kentten başka bir kente giden bir köylü, uygun adımlarla yürüdüğünde bu yolculuk 9 saat sürmektedir. Bu iki insan nerede, ne zaman karşılaşır?**

a) 7 gün sonra, bir sahil kasabasında
b) 5 yıl sonra, bir televizyon programında
c) 3.5 saat sonra, kentlinin oto galerisinde
ç) Karşılaşmazlar
d) Hepbiri

3. **Cenevizliler ahududu ve hindistancevizini pozitif anlamda ilk kez kullanan kavim idi. Bununla beraber rom adlı içki Venedikliler tarafından daha önceden içilmişti. Persler ise içki sevmezdi. Moğollar ile Beş Hüreller arasındaki savaşı Moğollar kazanmış, Hürel sayısı üçe düşmüştü. Tüm bunların yanı sıra, Eskiçağ ile Ortaçağ arasındaki Kısaçağ hangi olayla son bulmuştur?**

a) Viyana'nın altın anahtarlarının kaybolmasıyla
b) II. İvan tacını repoya yatırmasıyla
c) Şam Valisi'nin coşmasıyla
ç) Savaş-Loto'nun resmiyet kazanmasıyla
d) Hepsi (Tümü)

4. **"Ziya, bu tutumun beni yıldıramaz. Yıldıramayacağı gibi daha da kızdırır!" cümlesinde Ziya'dan istenen nedir?**

a) Ziya'nın o tutumuna derhal son vermesi
b) Ziya'nın bazı tutumlarından vazgeçmesi
c) Ciya'nın tutumsuz davranması
ç) Ziya'nın tutkularından arınması
d) Ziya'ya değil, onun şahsında Korhan'a uyan yapılmıştır.

5. **3. sorunun (c) şıkkında "Şam Valisi'nin coşmasından" bahsedilmiştir. Bir vali, aşağıdakilerden hangisini yaparsa coşmuş sayılagelir?**

a) Vali olduğu ili başka bir ile kasaba yaparsa
b) İlin ileri gelenlerine sille tokat girişirse
c) İl sınırlarını rujla çizerse
ç) Valilik binasında 40 gün 45 gece alem yaparsa
d) Hiçbiri (Daha başka, bambaşka)

6. **"My aunt is a crazy" cümlesine verilecek yanıt ne olmalıdır?**

a) Oh. really?
b) Isn't she?
c) Don't worry, all wants are some crazy
ç) I'm sorry. My aunt is an engineer.
d) I can't speak English. Do you speak Spanish?

Amerikan ve İngiliz uçakları Kuzey Irak'ı bombalamayı sürdürüyor. Bizse, emperyalizmin burnumuzun dibindeki devlet kurma çalışmalarını sessizce izliyoruz.

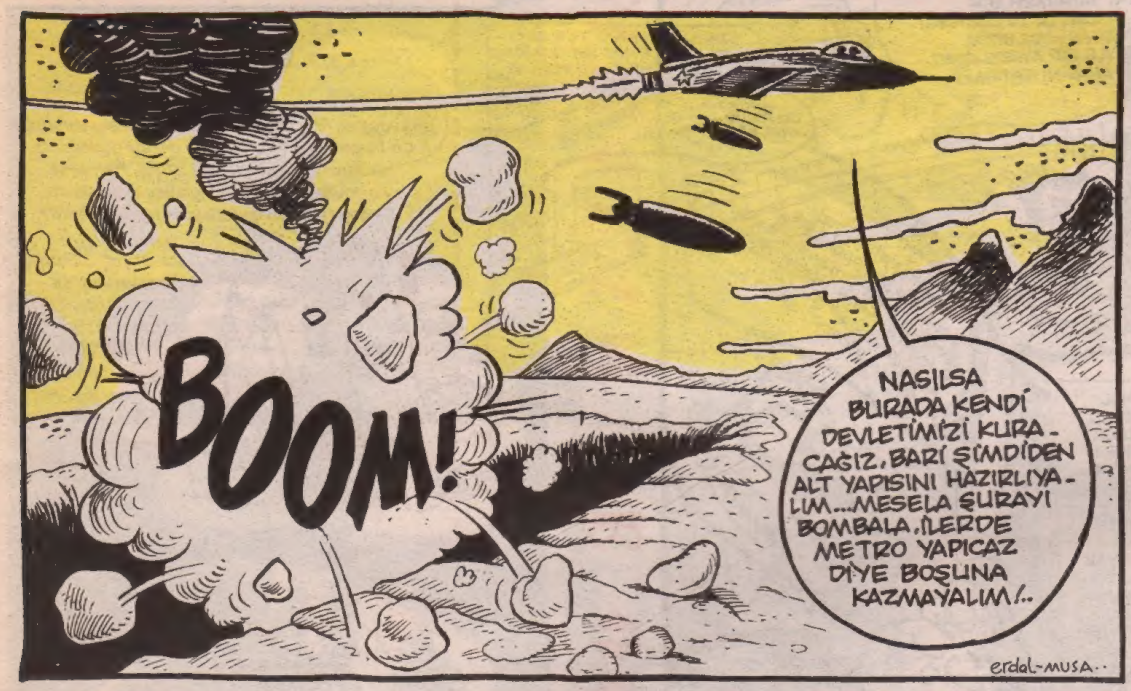

AZ SONRA!..

Güneydoğulu yurttaşlardan Ecevit'e yanıt! Güneydoğu'yu kalkındırma projesi hazırlayan ve "Ben Güneydoğu'ya balık vermeyeceğim, balık tutmayı öğreteceğim" diyen Başbakan Ecevit'e mesaj yollayan bir grup yurttaş şunları söyledi: "Baba, balık tutmayı öğret öğretmesine ama bu arada açlıktan öleceğiz! Şu durumda hayatta kalmamız için biraz balık yollasan fena mı olur? Ömür boyu balık yemedik ki, nasıl tutacağız? Öyle çok büyük olmasa da olur, istavrit yolla, hamsi yolla! Yeter ki ölmeyelim!"

AZ SONRA!..

Apo hizmette ısrarlı! İçişleri Bakanlığı'na dilekçe yazan Abdullah Öcalan, "İyice düşündüm ki, Türkiye'ye en iyi hizmetim yurt dışında olur. Beni acil olarak Roma ya da Paris veya Londra Büyükelçiliği'ne atayın! Diplomasinin kralını yaparım" dedi!

AZ SONRA!..

Küskün milletvekillerinden şok eylem! Seçimlerde aday gösterilmeyen 4 milletvekili ile 5. sıradan aday gösterilen 2 milletvekili, dün Türkiye'nin Lizbon Büyükelçiliği'ni basarak eylem yaptı! Arkadaşları adına konuşan bir milletvekili, "1. sıradan aday olamazsak eylemimiz sürecek. Şu aşamada sadece paçalarımızı yaktık! Aday gösterilmezsek kendimizi de, Türkiye'yi de yakarız" dedi!

AZ SONRA!..

Seçimlerin niçin iptal edilmediği anlaşıldı! Meclis'te toplanarak iptal kararını almaya çalışan küskün milletvekillerinin tüm çabalarına rağmen Meclis'e ulaşamadıkları, normalde Meclis'e uğramadıkları için yolu bulamadıkları, seçimlerin bu yüzden iptal edilemediği ortaya çıktı!

AZ SONRA!..

Mehmet Ali Yılmaz'dan savunmal Campbell'e, "Rengi bozuk, yamyam" diyen süper zekâ başkan Yılmaz, "Ben masumum. Campbell'i Trabzon'a futbolcu olarak değil, şahsi kölem olarak getirtmiştim. Ben iyilik edip forma giydirdim, top oynattım, o iyiniyetimi suistimal etti" şeklinde konuştu!

AZ SONRA!..

▶ Ülkücüler, Apo'yu savunmak isteyen avukatlara, "katiller savunulmaz" diyerek saldırdı... Faşist katillerin, vakti zamanında pek de güzel savunulup temize çıktıklarını ne çabuk unuttular!..

▶ İstanbul Emniyet Müdürlüğü, halkın çeteleri ihbar etmesi için "636 17 34" numaralı telefonu hizmete soktu...

▶ "Ben Koç'tan bile zenginim. Sermayem 62 trilyon" diyen Jet-Pa'nın patronu Fadıl Akgündüz'ün devlete sadece 5 milyyar liralık vergi ödediği ortaya çıktı... Koç grubunun himayesindeki Hürriyet gazetesi de bu haberi, "Sen kim oluyorsun da bizim patronumuzdan daha zengin olmaya cüret ediyorsun" mantığıyla manşetine taşıdı...

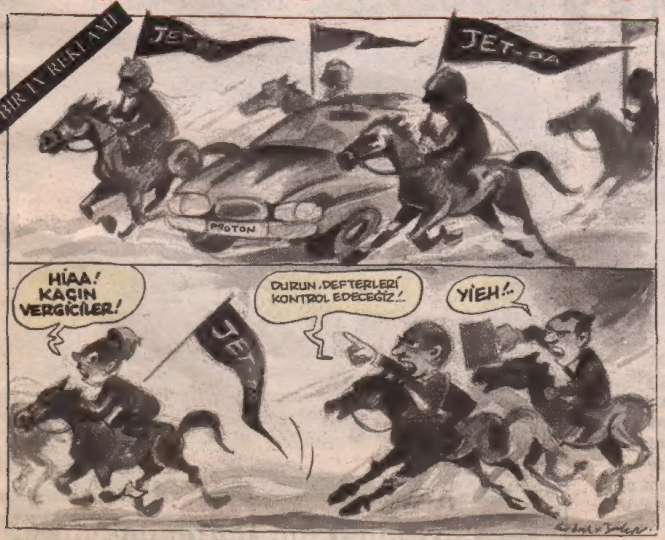

BABALAR VE OĞULLAR

MUSA GÜMÜŞ

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

kayhanerkan@hotmail.com

–Saygılar Katoz Ağbi...

–Saygılar bizden koçum. Ne o?.. Bir isteğin mi var?..

–Ağbi... Şeeey... Biz...

–He, siz ne yaptınız bakalım?..

–Biz yeni bir meyve yetiştirdik de...

–Dur, yaklaşma oraları yeni boyadım...

–Buradan da anlatırım ağbicim... Mandalina gibi ama daha büyük... Hem biraz daha ekşi... Gerçi tatlısı da var... Suyunu sıkıp içebiliyorsun... Kabuğunu soyarsan dilim dilim çıkıyor... Çok fonksiyonel bir meyve...

–Aman iyi... Kendiniz yaptınız diye amma da övdün ha!

–Ama ağbi bildiğin gibi değil... Mesela...

–Dur, yaklaşma dedim ya!.. Boyalara batacaksın... O kadar uğraştım ben boyamak için...

–Tamam Katoz Ağbi, dikkat ederim... Ama benim de acelem var... O yüzden...

–Hop! Dikkat! Ya az kalsın değiyordun koçum...

–Pardon ağbi... Ben şöyle...

–Dur! Orda kal!

–Ne dedin ağbi?..

–Orda kal dedim sana kardeşim, orda kal!

–Hee... Ben de sandım ki isim buidun...

–Kıpraşmadan bir dursan. Orda kal diyorum... Sen hiç...

–Ne o ağbi, sustun...

–Ben ne dedim?..

–Bana mı ağbi?..

–Evet...

–"Orda kal" diyorsun deminden beri...

–Tamam, orda kal! Orda kal... Biraz değiştirirsek, "porda kal"... "Porda kal"... Biraz da yumuşatalım... "Portakal"... Tamam, senin meyvenin adı "portakal" olsun!..

BENİ ŞU YOL AYRIMINDA BIRAKIVER...
BIRAKAYIM ÖĞRETMEN BEĞ...
İÇİ TOZLA KARIŞIK TER KOKAN KAMYON DÜNYANIN BU EN BOZUK YOLUNDA BENİ, SERSEM ETMİŞTİ...
HADİ YOLUN AÇIK OLSUN... KAL SAĞLICAKLA...
GİDECEĞİM KÖYE AYRILAN YOLUN BAŞINDA KAMYONDAN İNDİM... İLK ÖĞRETMENLİK GÖREVİM OLACAKTI... BAŞARILI OLACAĞIMA DA EMİNDİM... ÇÜNKÜ BEN DE BİR KÖY ÇOCUĞUYDUM... ÇUKURLARLA DOLU YOLDA UZAKLAŞAN KAMYONUN ARDINDAN BAKTIM...
AMAN ALLAH!.. NE BERBAT BİR YOL BU!...
1936
KÖYE GİTMEDEN ÖNCE BİRAZ OTURUP KENDİME GELMEK İSTEDİM...
YOL KENARINDA DİNLENİRKEN KAĞNILARIYLA GELİP GEÇEN KÖYLÜLER GÖRDÜM... ZAVALLICIKLAR... ÜRÜNLERİNİ TAŞIMAK İÇİN NE BÜYÜK GAYRET GÖSTERİYORLAR BU BERBAT YOLDA...
KÖYE VARDIĞIMDA AKŞAM İYİCE BASTIRMIŞTI... SOKAKLARDA DAHA EVLERİNİ BULAMAMIŞ BİRKAÇ İNEK DOLAŞIYORDU...
KAHVENİN ÖNÜNDE BİRKAÇ İHTİYARDAN BAŞKA KİMSE KALMAMIŞTI... YANLARINA GİDİP OTURDUM... KİM OLDUĞUMU ANLATTIM... İŞLERİNDEN BİRİ MUHTARMIŞ... ALTI AYDIR OKULUN KAPALI OLDUĞUNU SÖYLEDİ...
DAHA HARMANLAR KALDIRILMADI... ÇOCUKLAR OKULA FALAN GELMEZLER... BEŞ ON GÜN OTURUP DİNLENİRSİN...
ÇOCUKLARI TOPLAMAK, DERSLERİ YOLUNA KOYMAK PEKİŞ OLMADI. YALNIZ BU YOL SORUNU VAR Kİ BUNU KENDİME İYİ EDİNDİM VE KÖYE GELDİĞİM GÜNDEN BERİ BİR ŞEYLER YAPMAK İSTİYORUM...
İLK GELDİĞİM GÜN CANIMI ÇIKARAN O YOL MEĞER VİLAYETİN EN BÜYÜK DERDİYMİŞ. HERKES ÜRÜNÜNÜ YOLCUSUNU BUNUN ÜZERİNDEN GEÇİRMEK ZORUNDA. BAŞKA YOL YOK. ODA YOLA BENZEMİYOR...
DİNLEYİN! BU YOLUN YAPILMASI İÇİN VİLAYETE TEK TEK BAŞVURACAĞIZ GEREKİRSE!..
HEM BİZİM KÖYDEN HEM DE BAŞKA KÖYLERDEN İNSANLARI VİLAYETE MÜRACAAT ETTİRDİM. ELİMDEN GELDİĞİNCE YOLUN YAPTIRILMASININ NE KADAR GEREKLİ OLDUĞUNU ANLATTIM... KULAĞIMA ÇALINANLARA GÖRE BU GAYRETLERİM YÜZÜNDEN BANA KIZAN MEMURLAR ÇOKMUŞ VİLAYETTE...
NE LAN BAŞKA İŞİ YOK MU BU ÖĞRETMENİN?!...
BAŞVURULARI YAPTIKTAN SONRA BEKLEMEYE BAŞLADIM. ÖMİDİM GİTTİKÇE AZALIYORDU... YOLUN YAPILACAĞI FALAN YOKTU. NEYSE Kİ VİLAYETİ ZİYARETE GELEN DEVLET BÜYÜKLERİMİZDEN BİRİ YETİŞTİ İMDADIMIZA...
BU NE BİÇİM YOL BÖYLE VALİ BEY!.. İŞİM DIŞIMA ÇIKTI!...
EHM... Ş-ŞEY DERHAL YAPTIRACAĞIZ SAYIN BAKANIM...

Baştarafı 5. sayfada

GGG...
D.. DERHAL...
YOLUN YAPILMASINA BAŞLANDI BİLE.. BAN KALARDAN BORÇ ALINMIŞ BİLMEM KAÇ SENEDE ÖDENECEKMİŞ.. YOL İLERLİYOR...
"BİZİM KÖYE AYRILAN KÖŞEDE DE HARARETLİ ÇALIŞMALAR VAR.. STİLİNDİRLER GELİP GİDİYOR.. VE BİR SÜRÜ KÖYLÜ, AMELE KARINCALAR GİBİ ÇALIŞIYOR..."
KÖYDE İTİBARIM ARTTI.. BU YOLUN YAPILMASINDA BENİM DE PAYIMIN OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYORLAR.. OYSA VİLAYET GAZETESİNDE VALİ KÖYLÜLERİN BAŞVURULARINDAN HİÇ SÖZETMİYOR...
SAĞOL SEN ÖĞRETMEN BEĞ!.. SENİN SAYENE OLDU BU İŞ...
YOL BİTTİ.. KÖYÜN YANINDAKİ TEPEYE ÇIKIP BAKINCA UZAKTA KARA BİR YILAN GİBİ PARLIYOR.. İKİ TARAFINA DA AĞAÇ DİKECEKLERMİŞ.. ENFES BİR ŞEY DOĞRUSU
AMA BU SEVİNÇ UZUN SÜRMEDİ.. VİLAYETÇE TELAŞA DÜŞMÜŞLER.. DAHA PARASI ÖDENMEYEN ASFALT YOL BOZULMASIN DİYE KAĞNILARIN GEÇMESİ YASAKLANMIŞ.. KÖYDE BUNA KİMSE İNANMAK İSTEMEDİ AMA BİRKAÇ KÖYLÜ JANDARMALAR TARAFINDAN YOLDAN ÇEVRİLİNCE DURUM İYİCE ANLAŞILDI...
?!...
YASSAH BEĞİM YASSAH! KAĞNIYLA GEÇİLİR Mİ BU YOLDAN?...
BU YASAK ÇOK AĞIRDI.. ALTI SAAT SÜREN VE ESKİSİNDEN ÇOK DAHA BERBAT OLAN YOLDAN GİDE GELER, DAĞIN ARKASINDAN DOLAŞACAKLARDI...
KÖYLÜ İÇTEN İÇE KİN GÜTMEYE BAŞLAMIŞTI BANA.. BU DURUMDAN BENİ SORUMLU TUTUYORLARDI...
BİR GÜN AKŞAM ÜZERİ MUHTAR YOLUMU ÇEVİRDİ...
OĞLUM.. BİR SENDEN ŞİKAYETÇİ DEĞİLDİK AMA BU YOL MESELESİ İŞİ DEĞİŞTİRDİ.. KÖYLÜ BAŞIMIZA GELEN BU DERDİ SENDEN BİLİYOR.. BİR KAÇ KEREDİR SENİ DÖVMEYE KALKTILAR.. BEN ENGELLEDİM.. SEN İYİSİ Mİ GÜZELLİKLE BURADAN GİT...
BEN DE BUNU DÜŞÜNMÜYOR DEĞİLDİM.. BİR KAÇ PARÇA EŞYAMI ÇANTAMA DOLDURDUM VE KÖYE GELDİĞİM GİBİ YİNE BİR AKŞAM VALİZİ ÇIKTIM YOLA DÜZDÜM...

BİTTİ

SABAHATTİN ALİ'NİN ÖYKÜSÜNDEN UYARLANDI.

YAŞ ÇAY YAPRAĞI

Sefer Selvi

SENİ LEYLEKLER GETİRDİ YAVRUM...
NAZİFE, HANİ ÇOCUK BENDENDİ!?
ASABİ
OHHH!..
YİNE GEÇ GELDİN!..
ARABAM...ARABAMI ÇALDILAR!..
VORRN
MERAK ETME ABİ, PLAKASINI ALDIM!..
AÇILIIN, AÇILIN...AĞIR HASTA VAR!..
ACİL
DANDİNİ DANDİNİ DASTANA. DANALAR GİRMİŞ BOSTANA
ABİ KALK, KALK UYUMA, DONARSIN. UAHH!..
HORR...

MEDYAZOR

Namaz vakitleri

akit

26 ŞUBAT 1999 CUMA • 10 ZİLKADE 1419

Castro fuhuşu yasakladı

Dünyanın fuhuş merkezlerinden olan Küba'da Castro, bir ferman yayınlayarak, her mekânda fuhuşu yasakladı. Castro, fuhuş yapan ve yaptıranlara hapis ve para cezası verileceğini açıkladı

Akit gazetesi *"Dış Haberler Servisi"*yle ne denli övünse azdır. Sayelerinde **Castro**'nun *"dinci"*, hatta *"irticacı"* olduğunu da öğrendik.

Gazete tarafından düne kadar fuhuşu teşvik ettiği iddia edilen Castro, **Papa**'yla görüştükten sonra bir *"ferman"* çıkararak bundan böyle ülkede fahişeliği yasakladığını ilan etmiş. Bu işin saçmalık ve gülünçlüğünü bir tarafa bırakalım. Asıl önemlisi Akit'çilerin yorumu: *"Castro dine döndü."*, *"Alakaya çay demle"* dedirdecek cinsten bir algılayış bu.

Küba'yı ve Castro'yu anlatmanın gereği yok. Bizi ilgilendiren Akit'çilerdeki müthiş korelasyon yeteneği. Huşu içinde, iman gücüyle ya da gömleklerinin herhangi bir yerlerine çengelli iğneyle tutuşturdukları muskadan mıdır nedir, bu zatlar nereye baksalar *"din"*i görüyorlar. Zamanında **Cat Stevens, Muhammed Ali, Roger Garaudy** ile az mı övünmüşlerdi! (Hem Batı'ya karşıdırlar, hem de Batılı Müsmülanları daha çok severler. Bu da ilginç bir kompleks.) Ayda ezan sesi duymadılar mı senelerce? İslamla ilgisi olmayan kaptan **Kusto**'nun dini bütün bir Müslüman olduğuna inanmadılar mı? Bunların dağarcığı bu kadardır işte.

Castro, kapitalist ülkelerde adım başı yaşanan ve insanın aşağılanmasına neden olan fahişelik, uyuşturucu vb. olayların engellenmesi için bazı önlemler alma gereğini duyduysa bu onun *"din"*e döndüğünü mü gösterir? Bunun *"akılcılık"*la ilgisi var mı? Mistik hezeyanlar ve halüsinasyonlar mı devreye girmiş, nedir?

Daha geçenlerde yayımlandı gazetelerde. Küba bütçesinin yüzde 49'u eğitim ve sağlığa ayrılıyormuş her yıl. Böyle bir ülkede bırakın Castro'yu sıradan bir şeker kamışı üreticisi bile insanı en az bir asır geriye götürecek ve insanı kullaştıran boş inançlarla uğraşır mı hiç? Akıl ne güne duruyor ki!

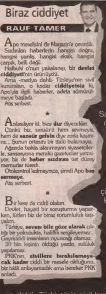
Biraz ciddiyet

RAUF TAMER

Apo meselisini de Magazin'e çevirdik.

Sızdırılan haberlerin hangisi doğru, hangisi yanlış, hangisi eksik, hangisi çarpık, belli değil.

Halbuki o'nun yakalanışı, bir **devlet ciddiyeti**'nin ürünüydü.

Ama -medya dahil- Türkiye'nin sivil kurumları, o kadar **ciddiyetsiz** ki, Apo'yla ilgili haberler, adeta sömürülmeye başladı.

Atış serbest.

★

Anlaşılıyor ki, bize **dur** diyecekler.

Çünkü biz, sansür'ü hem sevmeyiz, hem de **sansür gelsin** diye zorla kaşınırız... Şunun ortasını bir türlü bulamayız.

Ağzında bakla ıslanmayan siyasetçilerle, sansasyona meraklı gazeteciler yetmiyor, bir de **haber sızdıran** üst düzey memurlar türedi.

Otokontrol kalmayınca, şimdi Apo **baş sermaye**.

Atış serbest.

★

Bir kere de ciddi olalım.

Devlet, hayati bir soruşturma yaparken, lütfen biz de biraz sorumluluk taşıyalım.

Türkiye, **savaşı bile göze alarak** çıktığı bir yolculukta, hafiflik sergileyemez... Gayriciddi insanların oyuncağı olamaz.

30 bin kişinin öldüğü yerde, sulululuk yapılamaz.

PKK'nın, **sivillere bırakılamayacak kadar** ciddi bir mesele olduğunu, biz hâlâ anlayamadık ama bereket PKK anladı.

Bu sayfada zaman zaman medyadaki düzey sorununu işleyip durduk. Koca köşe yazarlarını düşüncelerinde haklı olsalar bile üsluplarından dolayı kınadığımız oldu. Bunlardan biri de bu ülkenin bıçkın, kabadayı, külhanbeyi evlatlarının hislerine *"tercüman"* olan **Rauf Tamer**'di.

Sabah'taki köşesinde çağdaş bir faşist olarak her satırı buram buram *"erkeklik"* kokan yazılar yazdı. Fakat bu kez durum farklı. Son yazısında her ne kadar **Apo** meselesinde işin *"sivillere bırakılmaması"* gerektiğini örtük biçimde yazıp apolet damarı kabardıysa da en azından şu cümleleri sarf ettiği için kendisini kutluyoruz: *"Apo meselesini de magazine çevirdik. Sızdırılan haberlerin hangisi doğru, hangisi yanlış, hangisi eksik, hangisi çarpık belli değil. Halbuki onun yakalanışı bir devlet ciddiyetinin ürünüydü. Ama -medya dahil- Türkiye'nin sivil kurumları o kadar ciddiyetsiz ki Apo'yla ilgili haberler adeta sömürülmeye başladı."*

Doğru söze ne denir? Rauf Tamer bile medya da dahil her yerden *"ciddiyet"* bekliyor. Geçen hafta da yazmıştık. Şamatacılığı bırakalım. *"Hakan Aygün, Hıncal Uluç, Savaş Ay, Reha Muhtar"* habercilik, gazetecilik ve programcılığı milleti mandalina eziciliğinden öteye götürmez.

Paldır KÜLTÜR Test

1)Aşağıdaki gazetelerden hangisinde sadece 2 köşe yazarı yazmaktadır?
a) Radikal b) Yeni Yüzyıl
c) Akit d) Posta

2)Akit yazarı Ahmet Kekeç'e göre Türkiye'de sessiz çoğunluk kimi ve hangi partiyi Meclis'te görmek istiyor?
a) Şevki Yılmaz - FP
b) Müslüm Gündüz - FP
c) Mümtaz Soysal - CHP
d) Hasan Celal Güzel - YDP

3)Cumhuriyet gazetesinin haberine göre "Cuma günü resmi tatil olsun" diyen Fethullahçı Gaffar Yakın hangi partiden aday olmuştur?
a) DSP b) ÇHP
c) MHP d) FP

4)Sayfasının bir köşesinde Çiller'in 20 ayrı reklamı, bir köşesinde de Sabancı sanığı Duyar'ın aslında Karagümrük çetesi tarafından değil, "çetenin sol eli" tarafından öldürüldüğünü iddia eden "yobaz gazete" hangisidir?
a) Zaman b) Akit c) Milli Gazete d) Ortadoğu

5)Gündüz gazetesine göre Ecevit nasıl din istismarı yapıyor?
a) Rahşan Ecevit'in türbanlı fotoğrafını dağıtarak
b) Fethullahçılarla işbirliği yaparak
c) İkinci dedesini Şeyhülislam olduğunu belirten broşürler dağıtarak
d) Hepsi

6)Star'ın yayına başlayan gazetesinde muhabirler ne kadar maaşla işe başlamışlardır?
a) Asgari ücretle b) 100 milyon c) 250 milyon d) 1 milyar

BARIŞ ERTÜRK

Saçmalamayı bile beceremiyorlar!

Bir haber yapmışlar, evlere şenlik. Hesapta Dinozor'u eleştirecekler ama daha başlıkta bile adımızı doğru yazamamışlar. İkide bir dili sürçen Tansu ablalarından bu kadar da etkilenecekleri aklımıza gelmezdi ÖNÜC gazetesi yazarlarının. ÜNCÖ, bizim bildiğimiz kadarıyla tamamen bağımsız bir gazete. Biz yorum yapmıyor ve NÖCÜ gazetesine yayın hayatında başarılar diliyoruz.

Taklitçi katili savundular

Dinoroz Dergisi, bir savcıyı öldürerek, karısını kucağında çocuğu ile tek başına bırakan Yılmaz Güney'in avukatlığına soyunarak ÖNCÜ'ye saldırdı

Yeşilçam'a düşmüş saf kızları soyarak pornocuların kucağına atan Yılmaz Güney'in yaptıkları tek tek ortaya çıkmasına rağmen, Cumhuriyet'in "evladı" Dinozor Dergisi gerçekleri görmezden geliyor. Dinozor gerçekleri çarpıtmakla kalmıyor, doğruları yazan ÖNCÜ'ye pervasızca saldırıyor. Bir savcıyı öldüren ve karısını kucağında çocuğu ile tek başına bırakıp kaçan Yılmaz Güney'in avukatlığını yapan dergi tam anlamıyla saçmalıyor. Bölücülere YOL verilmesi ile Yılmaz Güney'in [illegible] pazara çıkması ise bu dergiyi hazırlayanları durdurmuyor. Ama ÖNCÜ'ye saldırarak gerçekleri gizleyemeyeceklerini hala anlamayan bu kişiler ne kadar çaba harcasalar boşuna. Yılmaz Güney'in kendisini bir Kürt olarak gördüğünü ve Türkiye'nin bölünmesini istediğini herkes artık biliyor. Bir takım çevreler tarafından ne kadar pohpohlansa da yaptığı çirkinlikler gizlenemez.

Gerçekleri gizliyorlar

Dinozor ve avanesi Yılmaz'ın 3. sınıf filmlerini ve bir zamanlar Türkiye'yi küçük düşürmek için uğraşan kişileri bakalım daha ne kadar savunacak? Bu arada bölücü YOL filmi, bütün izleyici fukaralığına rağmen gösterimde üçüncü haftasına girdi

Suçlu kahraman olacak
Savcı öldüren, kızları fuhuş batağına sürükleyen Yılmaz Güney'e sahip çıkan kimi dergiler için ucunu kaçırdılar.

CAN SIKINTISI — Martinez

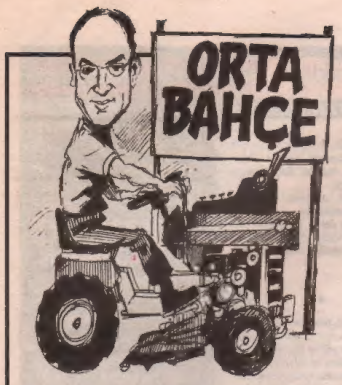

AMASRALI HALİL'İN KARISI

Harita Genel Müdürlüğü tarafından yapılan bir çalışma sırasında Ağrı Dağı'nın pekçok fotoğrafı çekilir. Fotoğraflardan birinde gemi biçmindeki bir iz dikkat çeker. Nuh'un gemisi olarak yorumlanan fotoğrafın *"Hayat Mecmuası"*na verilmesiyle dergi bir fotoğrafçısını Ağrı Dağı'na gönderir.

1960 yılında, insanlık tarihi boyunca en çok konuşulan gemiyi aramak, fotoğrafını çekmek üzere yola koyulan muhabirin adı Ara Güler'dir. Dünya, Nuh'un gemisinin olduğu söylenen izi Ara Güler'in uçaktan çektiği fotoğraflardan tanır. Sanatçı bu çalışmasını gazetecilik yaşantısı boyunca yaptığı üç önemli işin ilki olarak tanımlar.

Çizim: Mustafa Bayramoğlu

Ara Güler, Hayat Mecmuası'na gemi fotoğrafı çekmek için dağlarda gezinmez sürekli olarak! Deniz kıyısında da görürüz kendisini. 1959 yılında, Fikret Arıt ile birlikte Kefken adasına giden Ara Güler burada, Karadeniz'in gemileri yutan dev dalgalarının fotoğrafını çeker. Söz konusu röportaj şu başlıkla yayınlanır dergide: *"75 yıl içinde 120 teknenin battığı, 1100 canın kaybolduğu Kefken Adası"*.

Böyle bir yazının Hayat Mecmuası'nda yer aldığından Sunay Akın'ın haberdar olması, öncelikle anlatılması gereken bir öyküdür: Yolu bir gün Bartın'a düşen şair, bu kentte kendisi gibi 62 tavşanı olan Seyhan Erözçelik'in kardeşi Noyan ile tanışır. Sohbet sırasında sözü İstanbul'daki öğrencilik yıllarında arkadaşlarıyla birlikte aldıkları bir şarap şişesine getiren Noyan Erözçelik, şişenin sarıldığı kâğıdın Hayat Mecmuası'nın bir sayfası olduğunu anlatır. Atmadan önce kaĞğıdı okumaya karar veren kafadarlar, yazılanlardan çok etkilenirler ve sayfanın öbür yarısını da bulmaya karar verirler. Hayat Mecmualarına bir kütüphanede ulaşmayı başarırlar ve 12. Ciltte aradıkları yazının tamamını bulurlar. Böylelikle, itinayla saklanan Ara Güler ve Fikret Arıt'ın röportajı Sunay Akın'ın eline geçmiş olur.

Fikret Arıt *"Karadeniz bu kış da iki geminin başını yedi"* diye başladığı yazısında Doğu ve Uman şileplerinin karaya oturmalarından söz ettikten sonra adanın ilk fenercisi Oflu Çavuş'un tanık olduğu bir faciayı, torunu Hasan Işık'ın ağzından aktarır: *"1889 yılı mayıs ayının sonları idi. Bütün şiddeti ile bir ülker fırtınası başlamıştı. Ada altında kırk kadar yelkenli ile hükümete ait ahşap bir vapur demirliydi. Yelkenlilerde altı yüze kadar kimse, vupurlarda da üç yüzden fazla yolcu ve mürettebat vardı. Gece yok şiddetlenen fırtına karayelden denizleri dağ, taş haline getirmiş, liman içindeki teknelerin barınması imkânsız bir hal almıştı. Karanlık gecenin içinden feryatlar geliyordu. Gemici fenerini yakarak iki arkadaşımla adanın liman tarafındaki defneler altına gittik. Zincirlerini koparan yelkenliler birbirlerine çarparak da oldukları yerde batıyor, ya da karşı kıyıya sürükleniyordu. Elimizden hiç bir şey gelmediği için gözlerimiz yaşararak bu faciayı seyrediyorduk. Bir aralık feryatlar fazlalaştı. Büyük bir yelkenli zincirlerini koparark vapura yaslanmış, onun da zincirlerini koparmasına sebep olmuştu. Vapur her ne kadar makinelerini çalıştırıyor idiyse de fayda etmiyerek o da kıyıya sürüklendi. Birkaç saat içinde kırk gemiden bir tane kalmamıştı. Fırtına üç gün sonra hafifledi. Karşı kıyıya gelebildik. Kıyı boyu cesetlerle doluydu. Gemi enkazından geçilmiyordu. Suların karaya attığı bir kadınla kundaktaki çocuğundan başka kimse kurtulmamıştı. Bu dokuz yüze yakın cesedin ancak üçtebiri karaya vurmuş, öbürküler sularla Sakarya ağzına , Akçakoca ve Ereğli kıyılarına sürüklenmişti."*

Ara Güler ve Fikret Arıt'ın röportaj yaptıkları yıllarda Kefken fenerinde Oflu Hasan Çavuş'un torun Hasan Işık'ın ikiz kardeşi Osman Işık görevlidir. Osman Işık, babası Hüseyin Işık'dan sonra fener bekçiliğini yürütürken kardeşi hurdacılık, dalgıçlık ve balıkçılık yapmaktadır. Hasan Işık'ın bir marifeti daha vardır: Dedesinin, babasının anlattığı kazaları ve kendi gördüklerini bir deftere yazmak. İşte, o sayfalarda yer alan bir geminin batış öyküsü: *"1948 yılı kasım ayının 27/28 gecesi idi. Şiddetli bir poyraz fırtınası vardı. Hava, kapıdan çıkılamayacak kadar kötüydü. Fırtına gece daha da şiddetlendi. Saat 23.30'da adanın batı döküntüleri üstünden iki kısa vapur düdüğü duyduk. Pencereden baktık. Dökütelerin olduğu yerde ışıklar vardı. Birkaç dakika içinde ışıklar söndü. Vapur batmış olmalıydı. Bizce yapılacak hiçbir şey olmadığından içimiz sızlayarak sabahı bekledik.*

SUNAY AKIN

...ÇİM

...elerindeki
...partililer

▶ **Milletvekilleri, "üç günlük çalışma karşılığı üç aylık maaş" uygulamasına yönelik bütün tepkilere kulak tıkayıp, 3,5 milyarı cebe indirmeye hazırlanıyor...**

DİNOZOR'DA BARIŞ

Yabancı markalar LÜKSelen değerlerin simgesi!

Kot reklamlarında JEANsellik ön planda!

BARIŞ ERTÜRK

...AZİLERİNİN ONURU

UĞURLU MÜNİR

Serhat Turgan

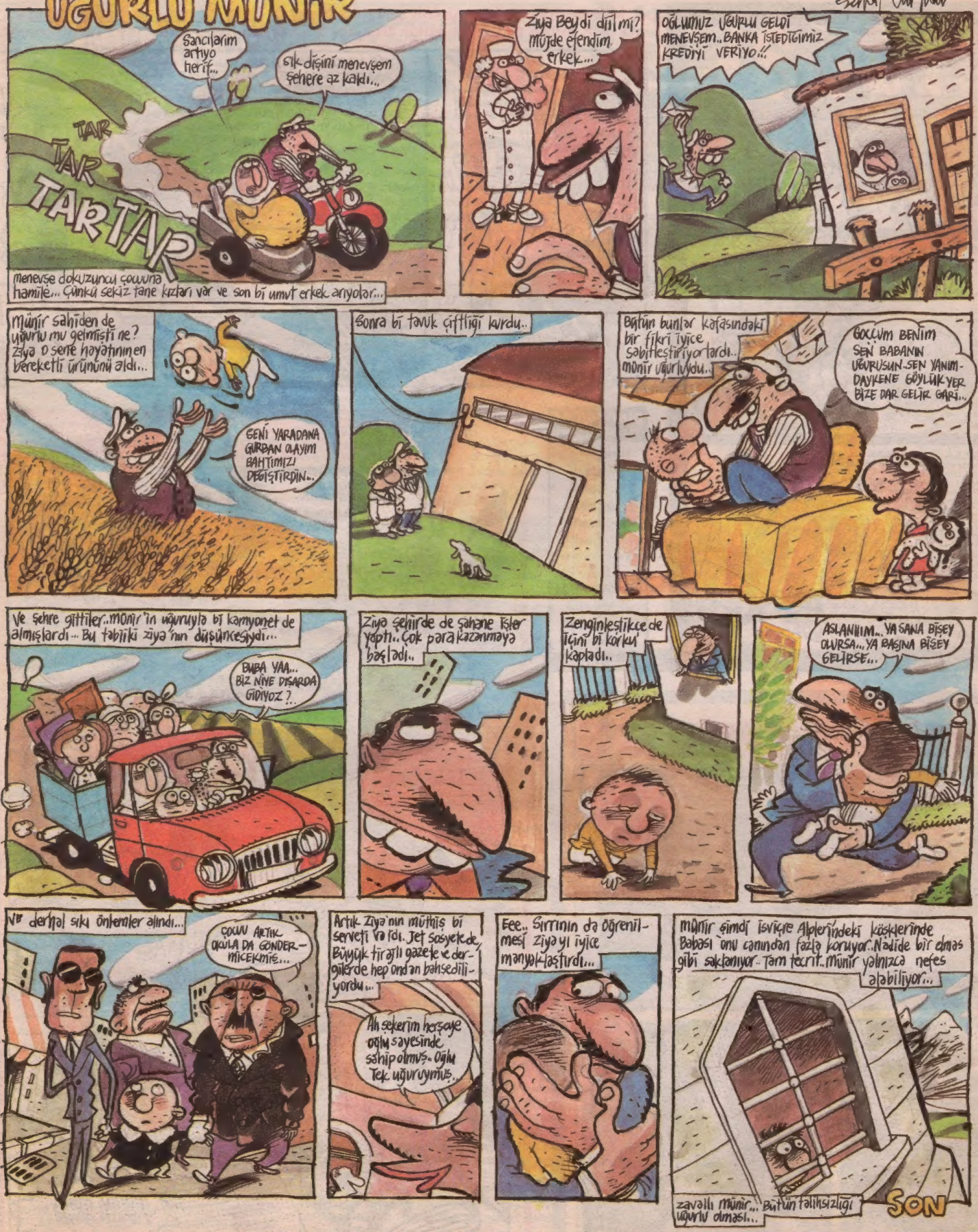

Cumhuriyet **Dinozor**

Sayı: 84
04 Mart 1993

İmtiyaz Hakkı Sahibi: Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adına **Orhan Erinç** • ***Yazışleri Müdürü:*** Zafer Temoçin • ***Basıldığı Yer:*** Yeni Gün Haber Ajansı AŞ • ***Yayına Hazırlayan:*** Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ • ***Grafik Uygulama:*** Fenni Özalp • ***Kaligraf:*** Şevki Sayışman
Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429 • ***Faks:*** (0212) 512 54 55 • ***Adres:*** Türkocağı Caddesi, No: 39/41, Cağaloğlu / İstanbul

FİKRET BEKLER

BENİM ADIM JOE

Bir filmin acıklı öyküsü

Filmde konu, futbolun beşiği İngiltere'de geçer. Joe, takoz bir futbol takımını çalıştıran eski bir alkoliktir. Takım sıradan amatör bir mahalle takımıdır. Futbolcuların asıl işleri başka başkadır. Kimi uyuşturucu satıcılığı veya kaçakçılık yapmakta; kimisi ise mafya tahsilatçılığı ve pezevenklik gibi işlerde çalışmaktadır.

Joe, bir gün bir kadınla karşılaşır. Kadın, takımındaki uyuşturucu satıcısı alkolik bir futbolcuyu tanımaktadır. Çünkü kadıncağız, bu futbolcunun fahişelik yapan eroinman karısının doktorudur. Joe kadına, "Benim adım Joe. Senin adın Jane" şeklinde esprilerle yaklaşmaya çalışırsa da, kadın, "maymunluğun alemi yok" diyerek anında mevzuya girer.

Joe, kadına evinin duvar kâğıtlarını arkadaşı ile birlikte söyler. Kadın kabul eder. Fakat Joe ve arkadaşının duvar kâğıtları ile ilgili deneyimi –çocukken duvar kâğıtlarını pastel boyayla çizmelerini saymazsak–, ortak bir dostlarının duvarındaki kâğıtlarını sökmekle sınırlıdır. Üç saatlik bir uğraş sonunda, beyaz tutkal sandıkları şeyin beyaz boya olduğunu fark edince, işi yapamayacaklarını anlarlar.

Kadını, kâğıt kaplama sevdasından kolayca vazgeçirirler. Bu sırada anlattıkları, kâğıtla duvar arasına yuva yapan böceklerin üreyip çoğalması sonucu tüm evi işgal edip sonunda bazı küçük çocukların kulaklarını bile yiyen böceklerin türemesi hikâyesi; kendilerinin bile tüylerini diken diken eder.

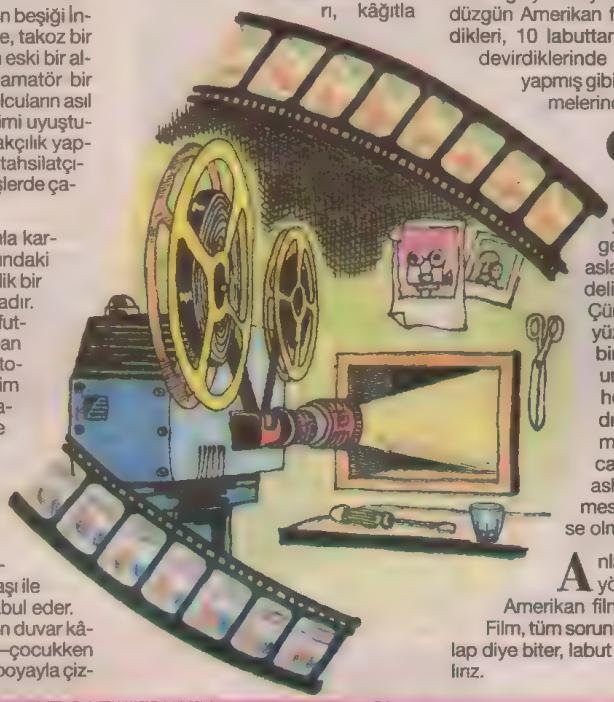

Birkaç gün sonra Joe ve kadın çıkmaya başlamıştır. Beraber bowling oynamaya giderler. Doğru düzgün Amerikan filmi seyretmedikleri, 10 labuttan ikisini-üçünü devirdiklerinde bile "strike" yapmış gibi çılgınca sevinmelerinden bellidir.

Oysa Joe, bir seferde tüm labutları devirmenin yeni atış hakkı getirdiğini bilse, asla 2-3 labut için delice sevinmez. Çünkü o parasızlık yüzünden sürekli, bir atışın kaç pound'a geldiğini hesaplamaktadır. Ortalama atış maliyetini azaltacak bir şey de, aslında en sevinilmesi gereken hadise olmalıdır.

Anlaşılan bu filmin yönetmeni de hiç Amerikan filmi izlememiştir. Film, tüm sorunlar çözülmeden lap diye biter, labut gibi ortada kalırız.

FERİDUN DEMİR

SEMRA CAN

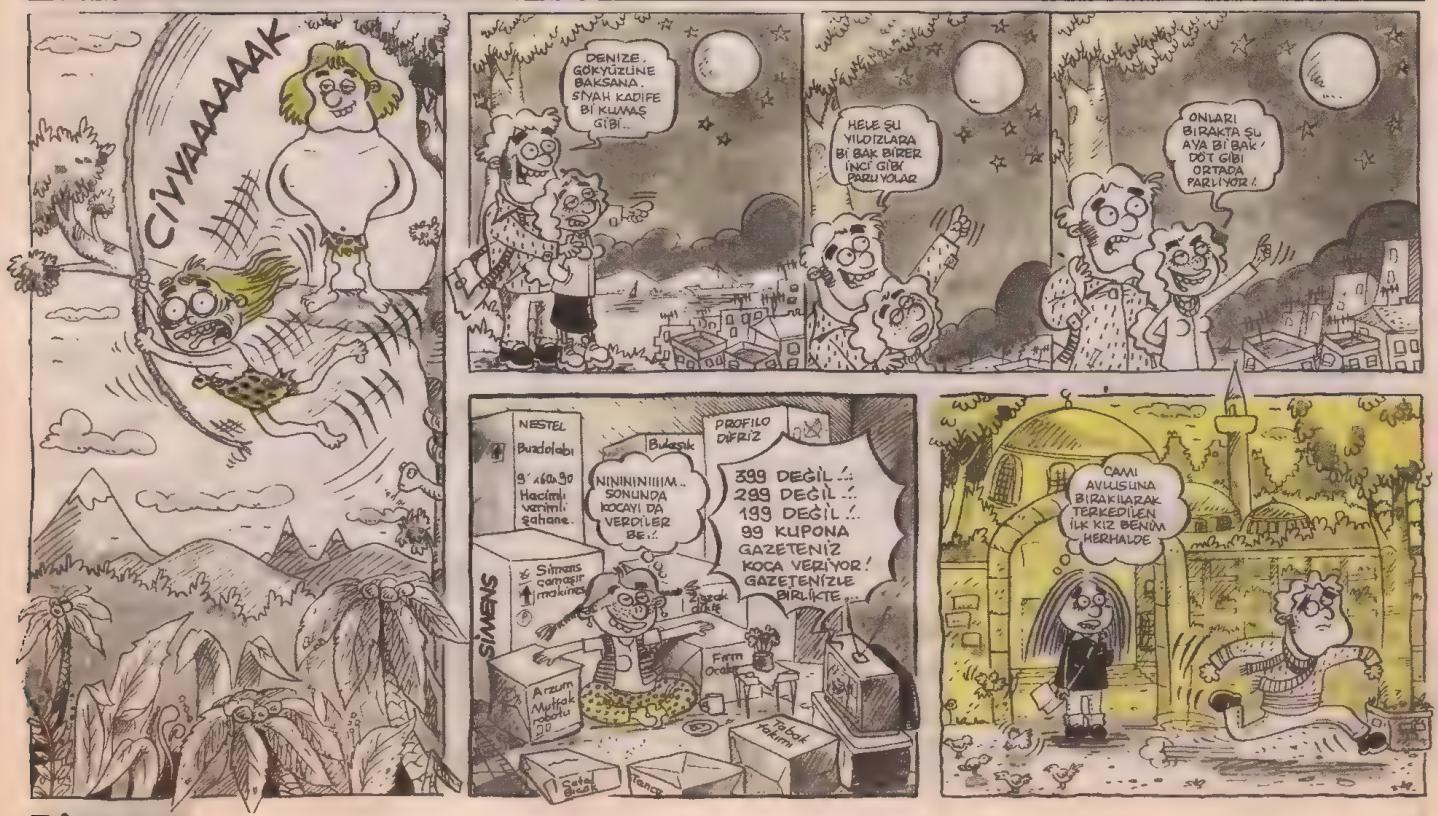

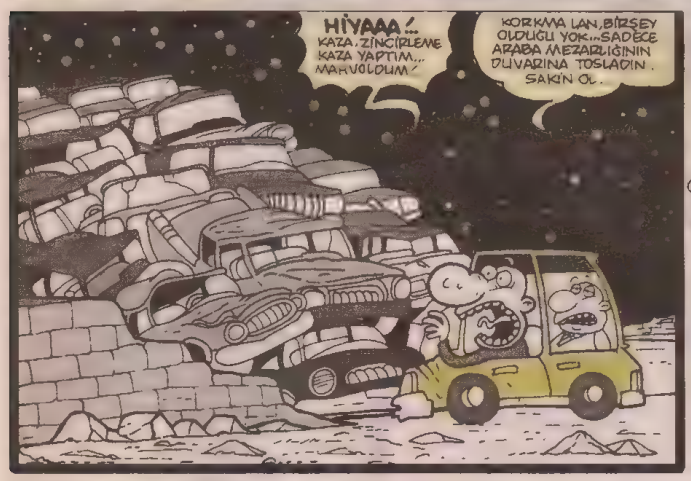

DAVAK

Merhaba Sevgili Dinozorcular,
*Adım **Atilla Cebeci** 16 yaşındayım. Karabük'ten gönderiyorum.*

Bu olay Karabük Endüstri Meslek Lisesi 2. sınıfında oldu.

Fizik dersindeydik. Ben ders dinlemek yerine burnumu karıştırıp çıkarttığım pisliği arkadaşımın ceketine sürmeye hazırlanıyordum ki, öğretmenimiz Mustafa Ünlü benim yaptığı hareketi gördü. Ne yapıyorsun, diye bağırdı. Ben de hiçbir şey yapmıyorum dedim. Öğretmenimiz de yalan söyleme dedi. Ben de özür dilerim öğretmenim bir daha yapmıyacağım diye söz verdim. Birinci dersten çıkmıştık. Fiziğin 2. dersine girmiştik. Öğretmenimiz masasında oturup bir takım şeylerle ilgileniyordu. Ben de 1. ders yapamadığım pisliği şimdi yapmaya hazırlanıyordum. Elimi burnuma götürüp pisliği sırtına sürüyordum ki, öğretmeniz beni gördü ve hızla yanıma geldi. Hani bir daha yapmayacaktın dedi. Ardından suratımın orta yerine 2 tane tokat yedim. Neye uğradığımı şaşırmıştım. Önüme eğilip hıçkırıklar içinde ağlamaya başladım. Öğretmenimiz de söylene söylene tekrar derse devam etti.

Şimdi de size orta 2. sınıfta yaşadığım sıcak dakikalan aktaracağım. Hergün olduğu gibi sabah Karabük Gümüş'teki eski evimizden çıkarak (gecekondu) yaşama sevinci okuluma doğru yol aldım. Yolda giderken Türkçe öğretmenimizi gördüm. Çok güzel bir kadındı. O öğretmen ile dersimiz olduğunu unutup el hareketlerinde bulundum. Okula varmıştım. Türkçe dersine girmek üzereydi. Öğretmenim beni görmemesi için en arka sıraya oturdum. Ama yine de sınıfta bir çok pisliklerimi sergiliyordum (lakabım pislik). İlk önce sınıfta yellendim. Arkadaşlarım şikâyetçi oldular. Bir daha yapma diye uyarmadan (zaten sabahtan bana gıcıktı) saçımdan başımdan çekiştirmeye başladı. Tekme tokat sürükleye sürükleye dışarı attı. (Bence bu olay onun için bahane oldu.) Benden iyice hırsını almıştı. Ama yine de iyi insanmış, bBeni disipline vermedi.

Liseye yeni başlamıştık. Daha ilk günlerdi. Dersler boş geçiyordu. Biz de iyice azıyorduk. Yapmadığımız maskaralık kalmamıştı. Azdıkça azmıştık. Kâğıttan top yapıp sıra aralarında maç yapmalar mı ararsın, kapı arkasında uzun eşek oynamak mı dersin? Türlü türlü oyunlarla okulun en şamata sınıfı biz olmuştuk. İki hafta boyunca hiçbir hocaya yakalanmadığımız için de iyice çığrından çıkmıştık. Birgün matematik hocası, boş bir derste sınıfı bastı. Allahtan o derste hiç öyle gürültülü oyunlardan oynamıyorduk. Ama adam, hakkımızda anlatılanları duymuş, kafayı bize takmış illa yakalayacak. Bir şey bulamayınca uyuz oldu. Kapıdan tam çıkarken, aniden geri döndü. Ben de öndeki arkadaşın kafasına parmaklarımla eşek kulağı yapmıştım. Beni gördü. Yanına çağırdı ve iki yanağıma birer tane okkalı tokat kondurdu. İki haftadır yapmadığımız yaramazlık kalmamıştı ama dayağı basit bir kulak yapma durumu yüzünden ben yedim.

N. S. (Ankara)

TEŞKALE SONGÜL

Altay - Sencer

Hayatımda onun kadar suyla haşır neşir olmayı seven başka bir insan daha görmedim... Yaz kış evinin önündeki eski bahçede ya büyük leğenlerde dünyanın çamaşırını yıkar, ya da köşedeki ufak musluğun yanına bir oturak atarak, alabilmişse deterjanla, deterjan bulamamışsa külle bulaşık yıkardı... Bu işleri bitirdikten sonra da üşenmez, elinde bir kot süpürgeyle şan olsun diye avluyu önce zır-zıbıldan temizler, sonra da sekiz-on sıtıl boca edip her tarafı ayna gibi yaptıktan sonra gönlü rahat bir şekilde evine giderdi...

Ne zaman görsem acırdım. Orta boylu, esmer ama solgun yüzlü, düşük omuzlu ve haddinden fazla çelimsizdi... Otuz yaşında ya var ya yoktu, ama en az kırkında gösterirdi yüzü...

Teşkale Songül!.. Sokağın her işten anlayan, kibirli ve sözü geçen kadınları taşındığının birinci ayında bu lakabı uygun görmüşlerdi ona... Gerçekten de Songül'ün tüm hayatı telaştan, Teşkale'den ibaretti...
Bakkala kuş gibi gider gelir, çocuklarını bir çırpıda döver, ağzını çok hızlı bozar, mahallenin herhangi bir kadınıyla beş saniyede kavgaya tutuşabilirdi...
Tezcanlılık yaradılışında vardı...

Kocası Ömer, kamyon şoförü olduğundan ayda yılda bir uğrardı eve... Bu yüzden hem zorunlu bir "erkeksizlik" yaşar, hem de çocuklarına daha sıkı bir sahiplenme gösterirdi Songül... Ziyadesiyle haşarı olan Nevzat'la, Recep henüz sekiz-on yaşlarında olmalarına rağmen olmadık yaramazlıklar yapar, analarına dünyayı zindan ederlerdi...

Songül de çocuklar aile terbiyesiyle büyüsün diye sabahtan akşama dek sesi kısılana kadar çığlıklar atar ve boş zamanlarında da bu çocukların canına düşerek ikisini de hıncıgleri çıkana dek döver, böylece oğullarına, babalarını da aratmamış olurdu...

Ah Teşkale Songül! Ne kadınsın sen!.. Üç taş arasına koyduğun çalı-çırpıyı tutuştur, dört beş iri patlıcan közle, babak anüç yap, bulgur pilavı pişir, habenişk doldur taslara, patates haşla... Hiç mi yemek yok evde... Birer parça salça sür ekmeğe, ver çocukların eline, sal sokağa, maksat öğün geçiştirmek olsun!..

Çamaşır yıka, bulaşık yıka... Otur, solgun entarinin eprimiş yerine ufak bir yama at, tüylenmiş hırkanı soğuk suya bas...

Yaz gelsin, çık kapı önlerine atılmış çullara çökmüş kadınlarla birlikte şehriye kes, kurutmalık patlıcan oy!.. Koca sinilere domates suyu doldur, damlara diz... Kapı önünden geçen arabacılardan bir-iki melamin tabak, bir-iki misafir tepsisi al, aylık takside bağla...

Sonra bir gün kocan çıkıp gelsin... Bilge kadınların tavsiyesi üzerine banyo yap, bacaklarını ağdala, oranın kıllarını traş et, sık sık yanaklarına vur ki pembe görünsün... O gece iyi cilve yap... Kocan memnun kalsın.

Sonra kocan gitsin... Kış gelsin... Üşü!.. Soban tıs tıs yansın... Yakacak çabucak bitsin... Hep bir tarafın soğuk kalsın... Ellerin morarsın, çatlasın... Çocuklarını döv... Sonra da önlerine sofra koy... Ohh! Yaşa işte Songül!.. Sen çok yaşa emi!..

Devamı arka sayfada

Dinozor

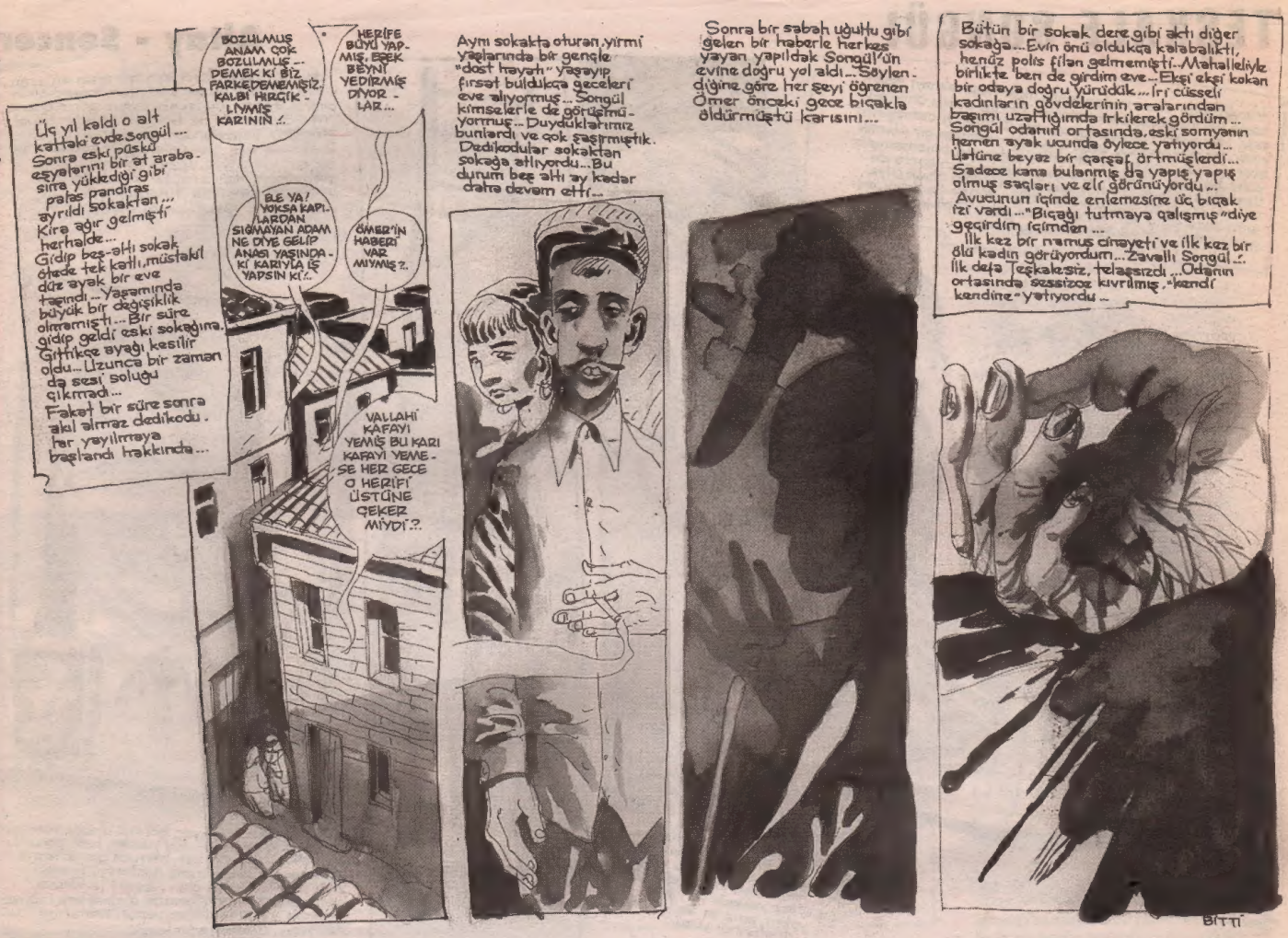

Gelen Evrak

Beyoğlu'nda bir binadan seri üretim halinde çıkan bir derginin esirliğindeydik. Düzeysiz espriler, hızla azalan ve giderek yiten bir duyarlık, giderek kapitalistleşen bir yapı. Dergiden sonra bir de tişörtler, kupalar, albümler... Ve cinselliği sömürerek insanların parasını çalmayı amaçlayan, insanlara korkunç bir yaşam şeklini (barlarda sürten, amaçsız, ilkesiz, eli cinsel organında gezen, lümpen) empoze eden bir başka dergi: Lemanyak. Ve aynı binadan çıkan son şaheser (!) **Cem Yılmaz.**

Dinozor ilk çıktığında ne sevinmiştik. Aydınlık bir gazetenin, bildiğimiz birçok şeyi bize öğreten gazetemizin, Cumhuriyet'in ekiydi. Güzel insanların, **İlhan Selçuk**'un, **Hikmet Çetinkaya**'nın, **Orhan Erinç**'in ve bu ülkenin daha birçok aydın insanının çalıştığı bir binadan çıkıyordu.

Dinozor sayesinde, Cumhuriyet gazetesiyle tanışıyordu birçok genç arkadaş. Çarşamba günleri daha bir heyecanla alıyorduk gazetemizi. **Sunay Akın** ve **Altay Martı**'yı Dinozor tanıştırdı bize. Belki bir duyarlığa belli bir çizgiye sahipti. Bu yönüyle aydın gençlere seslenen bir dergi oldu. Sahte Atatürkçüleri, cumhuriyet düşmanlarını, ikinci cumhuriyetçileri, takkeli liboşları, takunyalı bürokratları, asalak gazetecileri, Dinozor'un sayfalarında, mizahın o inanılmaz gözlem gücüyle bir kez daha tanıdık.

Altay Martı toplumda yalnızlığı yaşayan aydın insanın hallerini anlattı: Sevi, hüzün, sevinç, umut, öfke...

Ayrıntı diye basıp geçtiğimiz güzellikleri Sunay Akın'ın köşesinde yakaladık...

Aptülika, o uzun burnunu her şeye sokarak bir çok gerçeği gösterdi bize...

Sonra *"Gelen Evraklar"*lar!

O güzel insanları tanıdık. Pınarları, Dicleleri tanıdık...

Dinozor çalışanlarının haberleri var mı, yok mu bilmem ama o güzel insanlar birbirlerine ulaştı.

Birçok Dinozor okuru arasında mektuplaşmalar başladı. Güzellikler zarfların içinde o kentten o kente uçar oldu. Faturadan başka hiçbir şeyin çıkmadığı posta kutularımızdan umut dolu mektuplar çıkar oldu.

Ve sonra Dinozor'un gelen evrak bölümü iyice küçüldü.

Ve sonra neden olduğunu anlayamadığımız bir şekilde okuyucu yazıları yayımlanmamaya başladı.

Halbuki sevinmiştik, Dinozor toplumda yalnız kalan, sesini duyuramayan, duyu ve düşüncelerini paylaşamayan aydın gençlerin sesini ülke çapında duyuracak diye.

Benim yazımı da yayımlamıştınız bir-iki ay önce (kocaman bir merhaba). O yazıdan sonra onlarca mektup aldım ülkenin dört yanından. Daha sonra, gerek faksla, gerek postayla bir-iki yazı daha gönderdim. Yayımlamadınız ve neden yayımlamadığınıza dair bir açıklama da bulunma ihtiyacı duymadınız. Mersin'den size telefonla ulaşma çabalarım da hep sonuçsuz kaldı.

Şimdi aynı şikâyeti bana mektup yazan dostlardan da alıyorum. Dinozor okur yazılarını ve mektuplarını yayımlamıyor!

Biz yine de Dinozor almaya devam ediyoruz. Yayına başladığında yakaladığı duyarlığı (aynı ölçüde olmasa da) kaybetmediği için devam ediyoruz.

Fakat şu da unutulmamalı:

Cumhuriyet nasıl bir şirket değil, bir kurumsa ve Cumhuriyet gazetesi nasıl okuyucularına aitse Dinozor da öyledir.

Dinozor dergisinin sahibi okuyucularıdır.

Dinozor'un tüm çalışanlarına saygılarımızı iletiyoruz. Ve hiç de kolay olmayan bir işi yaptıkları, dergiyi her hafta zamanında bayiye ulaştırdıkları için yazarından matbaa işçisine tüm çalışanlara teşekkür ediyoruz.

Bir dost tavsiyesi olan eleştirilerimizin de göz önüne alınıp düzeltileceğini umuyoruz.

***Murat Çelik* / Mersin**

BİZE GELENLER

KKTC'nin tek mizah dergisi "ÇİRKEF" çıktı!

Adres: Çamlıca Magosa • Tel: 854 85 45
e-mail: cirkef@yahoo.com - cirkef@hotmail.com

Ummanda / Ulaş Özdemir
'Sinemilli Deyişleri'
Kalan Müzik Yapım

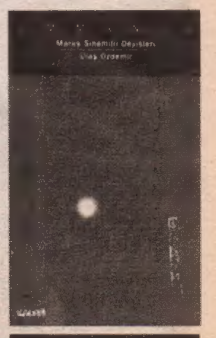

Muhacir / Gülbahar
Hades Records

ALTAY MARTI

Çöküş (II)

Kasabaya tayin olduğumdan bu yana sekiz aydır, tüm Doğu kasabalarında olduğu gibi aklıbaşında bir misafirperverlikle bir çok yere davet edilmiştim. Ama içlerinde en renkli geçeni buydu. Yaşlanmaya yüz tutmuş avukat her ne kadar bizi konuşturmasa da heyecanlı yapısı, konudan konuya atlamasıyla ortamı can sıkıcı olmaktan kurtarıyordu. Şimdi de müziğe takmıştı kafayı.

"Yahu yeter" dedi. *"Saatlerdir* **Zülfü Livaneli, Sezen Aksu** *çalıp duruyoruz. Durun ben şimdi size başka bir şey koyayım."*

Koyduğu kaset Kürtçeydi. **"Şiwan"** dedi gözlerini kapatarak. *"Kendinizi vererek dinleyin. Kadife gibi sesi vardır."* Ne dediğini anlayamıyordum şarkıcının, fakat buğulu bir sesi olduğu doğruydu. Avukat Bey bu kez bilgi vermeye başlamıştı:

"Urfalıdır. Şimdi yurtdışında... **İbrahim Tatlıses***'le aynı dönemdirler. Ufakken bu ikisi rakipmiş... Düğünlerde uzun hava türkü söylerlermiş. Şiwan küçümsermiş İbo'yu ciğerci* **Ahmo***'nun oğlu diye. Hayat işte! Şimdi biri nerede, diğeri nerede..."*

Rakı bitmişti. Avukat Bey oturduğu yerden seslendi: **"İsmail!"**

İsmail, artık alıştığım kavrukluğu ve yanpiriliğiyle kapıda göründü. Alelacele ağasının yanına geldi. Avukat Bey'in kulağıana bir şeyler fısıldamasıyla da *"Başım üstüne"* diyerek apar-topar gitti. Dahiliyeci arkadaşım müdahale etmek istedi: *"Avukat Bey, rakı aldıracaksanız gerek yok. Biz zaten yeterince içtik. Değil mi arkadaşlar?"*

"Aaa, ne içmesi! Daha yeni başladık. Durun hele yahu" diye itiraz etti Avukat Bey. Gözleri iyiden iyiye kızarmış, gözaltlarındaki torbalar daha da belirginleşmişti sanki. İlk geldiğimizde özenle tarayıp bir yana yatırdığı saçlarından bir kaç isyankâr olanı havaya dikilmiş, tepesinin kelliği iyice ortaya çıkmıştı.

Birden saldırıya geçmiş gibi bir yağmur başladı dışarda. İri taneler hem damı hem de pencereleri dövüyorlardı. Canı sıkıldı Avukat Bey'in. *"Hay Allah!"* dedi, *"Şimdi birazdan şıp şıp akıp duvarı çamura boyar yine bizim dam."* Vahim bir şekilde başını iki yana sallayıp rakısına devam etti. Yağmur sesiyle yarışır gibi konuşuyordu artık. Dili dolaşıyor fakat sesi yüksek çıkıyordu:

"Mehmet Ali Aybar'*ı severdim. Tespitleri doğru çıktı. Sevimli de bir adamdı rahmetli. Güler yüzlü sosyalizm! Ha, ha, ha!"*

Son cümleyi söylerken iki işaret parmağını dudaklarının kenarlarına takıp olabildiğince yana çekmiş, ufak çocuklara oyun yapar gibi sırıtıyordu.

*"***Çetin Altan***'dan ise pek hoşlanmazdım. Lord gibiydi adam. Fantastik şeylere meraklıydı. Tepeden bakardı her şeye. Çok iyi hatırlıyorum. Diyarbakır'da bir toplantıya gitmiştim, orada söylediler: Çetin Altan,* 'Yaa, bunlar daha genel başkanlarının adını bile bilmiyorlar. Aybar diyeceklerine İybar diyorlar' *diyerek biz Kürtleri küçümsermiş. Bu yüzden sevmezdim pek kendisini."*

Yağmurun hızı biraz azalır gibi olmuştu, ama Avukat Bey'in tahmin ettiği gibi o kadarcık yağmur bile damı akıtmaya yetmişti. Duvarların üst kısımlarında saman bulaşığı yağlı çamurlar inebilecekleri yere dek inmişlerdi.

O sırada İsmail geldi elinde bir şişe büyük rakıyla. Usulca masaya koydu. Ağasının, *"Yaşar Abe"*sinin gözlerine baktı. Bir emir göremedi ki bizlere gülümseyerek *"Afiyet olsun"* dedi ve çekildi.

Büyük bir susamışlıkla bir kadeh daha içti Avukat Bey. Bu arada kalkıp odadaki üç floresandan ikisini söndürmüştü. (Beyaz ışık gecenin anlamını bozuyormuş.) Hafif kararmış masada tertip namına bir şey kalmamıştı. İlk oturduğumuzdaki güzellik, Avukat Bey'in çatalla yoğurt yemeye uğraşması, elma kabuklarını saç kavurmanın içine atması, yanık sigaralarını külüstablasında değil de masanın kenarında unutmasıyla bozulmuş; masa, kenar mahalle semtlerinde fakir ayyaşların her akşam uğradığı döküntü meyhanelerin adi masalarına dönüşmüştü. İsmail de en baştaki özenini bırakmış, belki de bunca düzensizlikle başa çıkamayacağını anlamış, artık kültablalarını dökmek için bile yanaşmıyordu yanımıza.

Bir ara pratisyen arkadaşım yavaşça *"kalkalım"* anlamında el işareti yaptı. Başımla *"Olur"* dedim, ama bunu nasıl söyleyebilirdik ki Avukat Bey'e? Yine bir şeyler anlatmaya başlamıştı.

"Aslında Çetin Altan haklı. Kürdü adam etmek zordur. Bakmayın şimdi siz bu olup bitene. Huzur bozmaya hiç gerek yok. Aman, boşverin hepsini be! Hadi, devam! Yarasın!"

Kaldırdığı kadehe biz de oturduğumuz yerden neredeyse boş bardaklarımızla *"şerefe"* işareti yaptık.

Dahiliyeci arkadaşım iyiden iyiye tedirgin olmuştu. Masadaki muhabbetin seyri öyle herkesin bodoslama girerek fikir öne süreceği tarzda olmadığı gibi, işin içinde bol da alkol olduğundan gereksizdi. Avukat Bey ise ikidir lafı buraya getirip sonra kaşımızdaki-gözümüzdeki hoşnutsuzluğu gördüğünden midir nedir, hemen kısa kesiyordu konuyu.

İyice gevşemiştik artık. Doğal olarak içimizde en çok yüzü pembeleşen de Avukat Bey'di. Kalkmamız gerekiyordu, saat gece yarısını geçeli çok olmuştu. Sinsice bir şekilde gülümsemeye başladı Avukat Bey. Hafifçe fısıldayarak sordu:

"Doktor bey, sizin sağlık ocağında çalışan bir ebe var."

Merakla sordum: *"Kim?"*

Hınzırca sayılabilecek bir sesle, *"İsmini bilmiyorum. Uzun, siyah saçlı, biraz şişmanca..."* dedi.

"Aaa, tamam biliyorum. Hayrola ne oldu?"

Gözlerini iyice kısarak derin bir nefes aldı Avukat Bey. Ağzına bir-iki çerez atıp büyük bir yudum daha aldı rakısından.

Ne diyeceğini bayağı merak ediyorum doğrusu...

—DEVAMI VAR—

S. Gürpınar

Karikatürcü Zafer Temoçin eliyle...
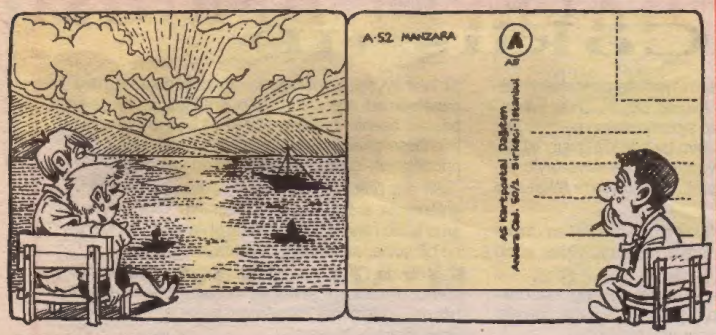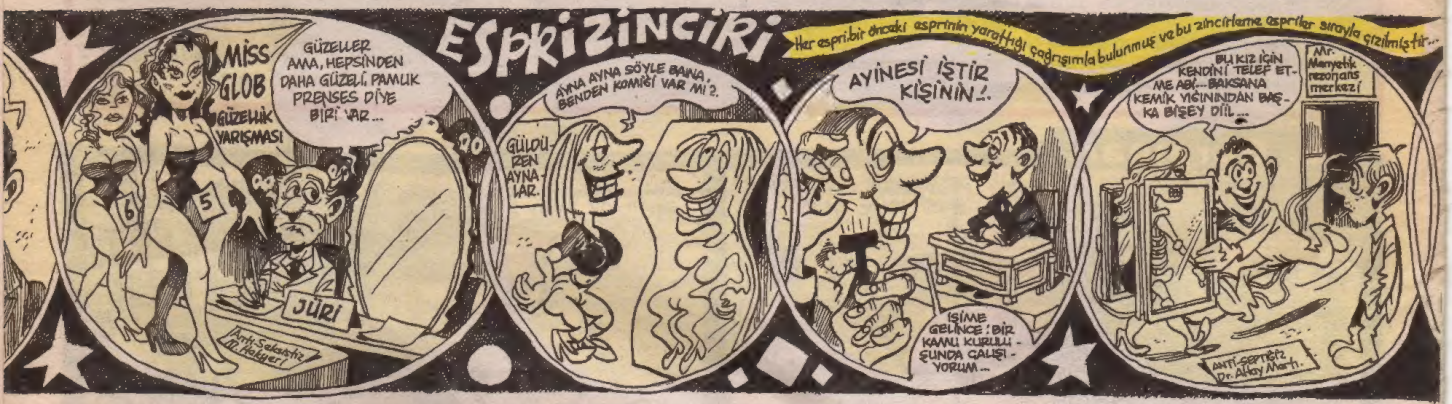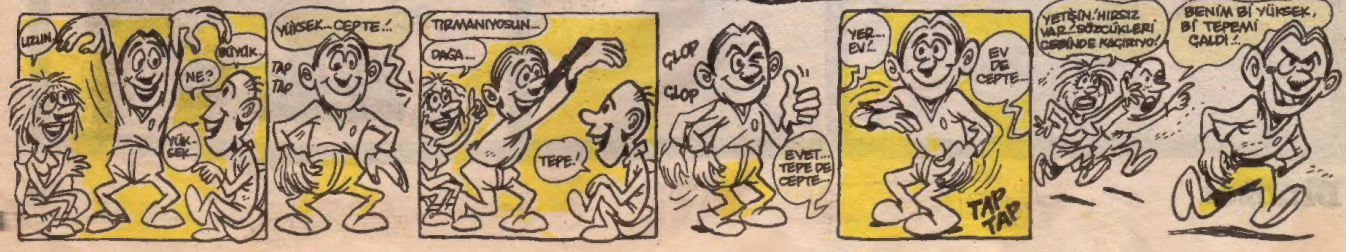
İğneli fırça